

skattefri godtgørelse til dækning af kørselsomkostningerne på grundlag af et nærmere defineret regelsæt.

Hovedtrækkene i regelsættet går ud på, at der kan ydes skattefri befordringsgodtgørelse for transport til samme arbejdsplads i op til 60 arbejdsdage (ca. 3 måneder). Herefter anses arbejdsstedet for permanent, hvorfor der herefter alene gives befordringsfradrag på selvangivelsen efter de almindelige regler for fradrag mellem hjem og arbejdsplads efter ligningslovens § 9C.

Skifter arbejdsstedet, er der på ny – i indtil 60 arbejdsdage – tale om befordring, der berettiger til skattefri godtgørelse.

Ca. 150.000 personer foretog kørselsfradrag efter LL § 9B i 1993. Det skønnedes, at ændringen isoleret set ville medføre skattelettelse for ca. 2/3's vedkommende og en skattestigning for ca. 1/3.

Skattestigningen er for hovedpartens vedkommende opvejet dels af de almindelige indkomstskattelettelser, som skattereformen har udløst, dels af forbedringerne af befordringsfradragreglerne for kørsel over længere afstande. Det drejer sig om forhøjelsen af kilometergrænsen for fradrag med fuld sats fra 54 km til 100 km med virkning fra 1994 og fordoblingen af den kvarte sats til halv fradragssats for kørsel over 100 km pr. dag med virkning fra 1995.

I vedføjede bilag 1 er der vist eksempler på udviklingen i kørsels- og befordringsfradrag samt skattefri kørselsgodtgørelse fra 1993 til 1996 for en lønmodtagerfamilie ved tre forskellige antagelser om virkningen af ændringerne i fradragreglerne.

I Økonoministeriets rapport »Familier og indkomster« fra juni 1996 beregnes den disponible indkomst for et panel af familietyper. Familietyperne har gennemsnitlige indkomster, bor i bestemte boliger, har et bestemt antal børn m.v. Det skal fremhæves, at det ikke er den samme familie, der følges over tid, men derimod den samme familietype beskrevet ved bestemte karakteristika.

For at kunne beskrive den faktiske udvikling for de familier, der er berørt af ændringerne i reglerne om kørselsfradrag for skiftende arbejdssteder i årene 1993-96, kræves oplysninger om den enkelte familie i hvert af årene. Et sådant datagrundlag foreligger ikke.

Bilag 1

Lønmodtageren forudsættes eksempelvis i 1993 at fradrage 8.000 km kørsel mellem skiftende arbejdssteder. Endvidere forudsættes det, at der ud over de 8.000 km køres 10 km daglig mellem hjem og arbejdsplads, det vil sige 5 km fra hjemmet til arbejdspladsen. Efter reglerne fra 1994 kan lønmodtageren eksempelvis befinde sig i en af følgende tre situationer:

Situation 1:

Lønmodtageren opfylder 60-dages-reglen hele året. Efter aftale med arbejdsgiveren konverteres en del af lønnen til skattefri kørselsgodtgørelse. Det forudsættes, at lønnen reduceres med et beløb svarende til den skattefri kørselsgodtgørelse. For lønmodtageren medfører konverteringen af fradraget til en skattefri godtgørelse en skattelettelse som følge af, at den sparede skat typisk beregnes med en højere skatteprocent end værdien af fradraget, mens ordningen er neutral for arbejdsgiveren.

Situation 2:

Lønmodtageren opfylder ikke 60-dages-reglen og foretager fradrag efter de almindelige regler for befordring mellem hjem og arbejdsplads. Lønmodtagerens befordringsfradrag reduceres.

Situation 3:

Lønmodtageren opfylder 60-dages-reglen en del af året. Konkret forudsættes det, at betingelserne for kørselsgodtgørelse er opfyldt halvdel af året.